

«Θάνατος στο βιβλιοπωλείο»: Μια βιβλιοπώλισσα εθισμένη στο... έγκλημα

Ένα πρωτότυπο ψυχολογικό θρίλερ, με ηρωίδα μία βιβλιοπώλισσα που λατρεύει το true crime

Για το μυθιστόρημα «Θάνατος στο βιβλιοπωλείο» της Άλις Σλέιτερ (μετάφραση Αριάδνη Μοσχονά, 456 σελίδες, Εκδόσεις Ψυχογιός)

Σαρκαστικό, πνευματώδες, σκοτεινό και έξυπνο, το πρώτο μυθιστόρημα της Άλις Σλέιτερ —ένα εξαιρετικά πρωτότυπο θρίλερ, γεμάτο υπόγειο χιούμορ— κλείνει το μάτι από την πρώτη μέχρι την τελευταία του αράδα στον (συνένοχο) αναγνώστη. Γιατί απευθύνεται κυρίως σε όσους αγαπούν την crime λογοτεχνία, αλλά και το true crime σε όλες του τις μορφές. (Αλλά και σε όσους έχουν μικρή ή στενή σχέση με βιβλιοπωλεία!)

Η βασική ηρωίδα του, η Ρόουτς, είναι βιβλιοπώλισσα (όπως και η συγγραφέας του βιβλίου) και ταυτόχρονα παθιασμένη με τα podcast που ερευνούν αληθινά εγκλήματα (όπως και η συγγραφέας του βιβλίου!). Για την ακρίβεια, είναι παθιασμένη με τους ίδιους τους εγκληματίες, με τους δολοφόνους, με όλα αυτά τα φρικιαστικά

που κάνουν, και όχι με τα αθώα θύματά τους. Είναι, με μια λέξη, εθισμένη. Κι όταν έρθει και η Λόρα στο βιβλιοπωλείο όπου εργάζεται, η Ρόουτς θα βρει μια αδελφή-ψυχή στο πρόσωπό της. Ή έτσι θα πιστέψει στην αρχή. Γιατί τα πράγματα δεν είναι καθόλου όπως φαίνονται. Η Λόρα θα της φερθεί ψυχρά, σχεδόν εχθρικά – έχει τους λόγους της–, και η Ρόουτς θα προσπαθήσει να μάθει τι κρύβεται πίσω από τη στάση της. Και πάλι, βέβαια, εμμονικά.

Από κεφάλαιο σε κεφάλαιο, η αφήγηση μοιράζεται ανάμεσα στις δύο –τελικώς– ηρωίδες, δίνοντάς μας την ευκαιρία να μαθαίνουμε την ιστορία πότε από τη μία και πότε από την άλλη πλευρά. Κυνική και σκοτεινή, αντιπαθητική και εγωίστρια η μία, φωτεινή και με μεγαλύτερο βάθος η άλλη, θα συνδυαστούν σε ένα εκρηκτικό κράμα. Από κοντά, ο χώρος της δουλειάς τους: ένα βιβλιοπωλείο, και μάλιστα στην πιο όμορφη εποχή του χρόνου για τους αναγνώστες – και την πιο δύσκολη, πιο εξουθενωτική για τους υπαλλήλους των βιβλιοπωλείων. Δεν υπάρχει βιβλιοπώλης που να μην ταυτιστεί με τις ηρωίδες. Όπως βέβαια δεν υπάρχει και φίλος του true crime που να μη σαγηνευτεί από την υπόθεση, και τις άπειρες αναφορές σε λιγότερο ή περισσότερο γνωστά εγκλήματα. Δώστε στο βιβλίο όσο χρόνο χρειαστεί για να ξεδιπλώσει τον χαρακτήρα των δύο ηρωίδων του, και απολαύστε το. Το κρεσέντο θα σας ανταμείψει.

Πολύ καλή η δουλειά της Αριάδνης Μοσχονά στη μετάφραση, που πιάνει με μαεστρία το διαφορετικό στιλ και των δύο φωνών. Στο τέλος του τόμου, υπάρχει και η σχετική βιβλιογραφία: όλα τα αστυνομικά και συναφή βιβλία που αναφέρονται στο μυθιστόρημα (είναι μερικές δεκάδες, και πολλά από αυτά κυκλοφορούν και στα ελληνικά). Ωραίο, ασυνήθιστο ψυχολογικό θρίλερ!

* * *

«Θάνατος στο βιβλιοπωλείο» της Άλις Σλέιτερ, Εκδόσεις Ψυχογιός: Απόσπασμα από το βιβλίο

(μιλά η Ρόουτς):

Στον δρόμο για τη δουλειά, άκουγα ένα podcast σχετικά με έναν Ινδονήσιο κατά συρροή δολοφόνο που στραγγάλιζε γυναίκες με ένα

μυστικό τελετουργικό δικής του επινόησης. Παρουσιαστές ήταν ένα τρίο φωνακλάδες άντρες που συνεχώς καλαμπούριζαν και μιλούσαν ταυτόχρονα καθώς αφηγούνταν την ιστορία. Οι γυναίκες εμπιστεύονταν τον πνευματικό θεραπευτή Άχμαντ Σουράντζι. Τον εμπιστεύονταν αρκετά ώστε να τον ακολουθούν στα χωράφια με τα ζαχαροκάλαμα που περιέβαλλαν το σπίτι του και να τον αφήνουν να τις θάβει ως τη μέση. Εκεί, αυτός τις στραγγάλιζε και τις έθαβε για τα καλά με το πρόσωπό τους στραμμένο προς το μέρος όπου κοιμόταν, με την ελπίδα πως θα μπορούσε να κατευθύνει την ενέργειά τους και να ενισχύσει τη μαγική του δύναμη. Παρόλο που αυτές αναπαύονταν εντέλει είτε ανάσκελα είτε μπρούμυτα, εγώ φαντάστηκα ένα χωράφι με σκελετωμένες νεκρές γυναίκες θαμμένες ακόμα ως τη μέση, με το κρανίο τους γυρισμένο προς αυτόν σαν λουλούδια που στρέφονται προς τον ήλιο.

Είχε ψύχρα. Καθώς βρισκόμουν ακόμα σε έξαψη από το σόου που είχα παρακολουθήσει ζωντανά, είχα ντυθεί ελαφρά, με ένα από τα καινούργια μου μπλουζάκια Φονικά κορίτσια, όμως, αν είχε κρύο έξω, θα είχε κρύο και μέσα στο βιβλιοπωλείο. Πρόσθεσα μια δεύτερη στρώση ρούχων, φορώντας ένα μαύρο πουκάμισο, και στο πέτο ένα καρφίτσάκι σε σχήμα ματωμένου μπαλτά κρεοπωλείου. Μικρές

λεπτομέρειες. Να φροντίζεις πάντα να σε θυμούνται για τους σωστούς λόγους. Αυτό έλεγε η μαμά μου η Τζάκι όταν ήμουν μικρή, παρόλο που αυτό συνήθως το μουρμούραγε ως επίπληξη όταν έκανα κάτι που δεν της άρεσε μπροστά στους θαμώνες, όπως ας πούμε να αφήνω σαλιγκάρια να σέρνονται κατά μήκος του γυμνού μπράτσου μου ή να μιλάω με ύφος αυθεντίας σχετικά με τη χολέρα, τη βουβωνική πανώλη ή τη λέπρα, με τα παιδιά τους. Πέρασα μια μεγάλη φάση με τις βακτηριακές λοιμώξεις, όταν ήμουν μικρή.

Πάντα είχα ένα κόλλημα με τον θάνατο. Ξεκίνησε με τις Τρομακτικές ιστορίες, βιβλία γεμάτα σαπίλα και εξαθλίωση, αιματηρές εκτελέσεις και παλιομοδίτικες ιατρικές πρακτικές που με ενθουσίαζαν και με εξόργιζαν εξίσου. Ήταν δημοφιλή βιβλία στη βιβλιοθήκη, και ενώ στους συμμαθητές μου έμοιαζε να αρκεί το να τα διατρέχουν όταν είχαμε κάποια εργασία και να τα ξεχνάνε μόλις είχαν βρει αυτό που έψαχναν, εγώ ονειρευόμουν κρεμάλες, βδέλλες και λοβοτομές. Όλα τα παιδιά είναι μακάβρια, όμως εμένα μου ταίριαζε πολύ αυτό.

Ως παιδάκι, συχνά έμενα στην απέξω. Σπάνια με καλούσαν για τσάι στα σπίτια άλλων κοριτσιών, και δε με ήθελαν να διανυκτερεύω εκεί λόγω της ιδιαιτερότητάς μου. Από την άλλη, στα πάρτι γενεθλίων των εφτάχρονων μετρούσε πολύ ο αριθμός των προσκεκλημένων, κι έτσι βρισκόμουν συχνά, κάτι απογεύματα Σαββάτου, εγκλωβισμένη σε καθωσπρέπει πάρτι με μικρές πριγκίπισσες.

Πάντα με εντυπωσίαζε το πόσο έντονη ήταν η παρουσία των άλλων παιδιών στα σπίτια τους. Διπλώματα από την κολύμβηση και ζωγραφιές κολλημένες στο ψυγείο με μαγνητάκια σε σχήμα τηγανητού αυγού, παγωτού ξυλάκι, γραμμάτων του αλφαβήτου. Είχαν παιχνίδια σκορπισμένα στο πάτωμα, πλαστικά κομματάκια ολούθε, κούκλες Μπάρμπι και λούτρινα ζωάκια παραχωμένα κάτω απ' τον καναπέ, DVD της Disney στοιβαγμένα γύρω απ' την τηλεόραση, κίτρινα αδιάβροχα και γυαλιστερά πλαστικά παπουτσάκια και γαλότσες με φατσούλα βατράχου δίπλα στην εξώπορτα. Δεν υπήρχε και πολύς χώρος στο δικό μας σπίτι, στην παμπ, για πλαστικά παπουτσάκια και λιχουδιές σε σχήμα γραμμάτων, και η Τζάκι δε με τραβούσε και πολλές φωτογραφίες,

ούτε μοστράριζε τις ζωγραφιές μου στο ψυγείο μας. Η τάση της μάλιστα ήταν να χώνει εμένα και τα ενδιαφέροντά μου κάτω από το χαλί.

Ήμουν μοναχική, μα τα βιβλία μού κρατούσαν καλή συντροφιά. Τα αγαπημένα μου ήταν η σειρά Σημείο τρόμου, γιατί ήθελα απεγνωσμένα να γίνω επιτέλους έφηβη. Καταλάβαινα πως αυτό ήταν το σημείο όπου άρχιζες πραγματικά να ζεις, και το να είσαι Αμερικανίδα έφηβη φάνταζε να έχει μια κάποια αίγλη. Όταν ήμουν μικρή, φαινόταν σαν καθετί καλό να συνέβαινε στην Αμερική, όπως οι μαζορέτες, και οι σχολικές επετηρίδες, και οι χοροί αποφοίτησης, ο Σατανισμός και η οικογένεια Μάνσον. Φαντασιωνόμουν πως άραζα στο εμπορικό κέντρο, στο ντράιβ-ιν, στην πίστα του πατινάζ, με φίλους που θα είχαν ονόματα όπως Στέισι και Τσακ, και κάποιον απ' αυτούς θα τον δολοφονούσαν, κι εγώ θα έβγαινα ραντεβού με ένα αγόρι με λαμπερά σκούρα μάτια που θα μου άφηνε δυσοίωνα μηνύματα για να τα ανακαλύπτω, με όλο και πιο περίπλοκους τρόπους: φωτογραφίες με τα μάτια τρυπημένα, απειλές γραμμένες με κραγιόν πάνω στον καθρέφτη του μπάνιου, ένα πειραγμένο τηλέφωνο του ντους που θα πετούσε ψεύτικο αίμα.

Καθώς περπατούσα, ο ήλιος πάσχιζε να φανεί ανάμεσα σε απαλά γκρίζα σύννεφα, στο χρώμα της τέφρας του κρεματορίου. Από την απέναντι πλευρά του δρόμου, η Άμπι βιάδιζε προς το μέρος μου, με το κεφάλι της σκυμμένο καθώς ψαχούλευε την τσάντα της. Δούλευε στο ταξιδιωτικό γραφείο, και συχνά διασταυρωνόμασταν πηγαίνοντας για δουλειά. Εκείνη έκανε πάντα αυτόν τον μικρό χορό της αποφυγής, λες και εγώ είχα καμιά όρεξη να μιλήσω μαζί της για τον αδιάφορο γκόμενό της ή για τα σχέδιά της για τις διακοπές ή για οποιαδήποτε άλλη μπούρδα των νορμάλ που πίστευε πως θα την έκανε ενδιαφέρουσα στα μάτια μου. Τη χαιρέτησα, πάντως, λέγοντας το όνομά της και της έγνεψα, κι εκείνη σήκωσε το βλέμμα και μου κούνησε ελαφρά το κεφάλι.

* * *

Η υπόθεση του βιβλίου «Θάνατος στο βιβλιοπωλείο» της Άλις Σλέιτερ (μετάφραση Αριάδνη Μοσχονά, 456 σελίδες, Εκδόσεις Ψυχογιός)

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ: Η Ρόουτς, βιβλιοπώλισσα, μοναχική και φανατική με τα αληθινά εγκλήματα, δεν ενδιαφέρεται να αποκτήσει φίλους. Όση συντροφιά χρειάζεται τη βρίσκει στα βιβλία της που μιλάνε για κατά συρροή δολοφόνους, στα podcasts που αναλύουν στυγερά εγκλήματα και στο σαλιγκάρι της, τον Μπλιπ. Αυτό μέχρι τη στιγμή που εμφανίζεται στο βιβλιοπωλείο η Λόρα, μια νέα υπάλληλος. Η Λόρα, με τις χαριτωμένες υφασμάτινες τσάντες της και το λαμπερό χαμόγελό της, γίνεται η αγαπημένη βιβλιοπώλισσα όλων. Όμως, κάτω από το φωτεινό προσωπείο, η Ρόουτς νιώθει πως η Λόρα κρύβει κάτι σκοτεινό – τόσο σκοτεινό, όσο κι αυτό που έχει μέσα της η ίδια. Και καθώς η περιέργειά της εξελίσσεται σε νοσηρή εμμονή, η Ρόουτς νιώθει όλο και πιο αποφασισμένη να γίνει μέρος της ιστορίας της Λόρα – είτε το θέλει η Λόρα είτε όχι.

Άλις Σλέιτερ: Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

Η Άλις Σλέιτερ είναι κειμενογράφος, δημιουργός podcasts και πρώην βιβλιοπώλισσα από το Λονδίνο.

Σπούδασε δημιουργική γραφή στο Manchester Metropolitan University και στο University of East Anglia. Ζει στο Λονδίνο με τον άντρα της και πολλά βιβλία. Ο «Θάνατος στο βιβλιοπωλείο» είναι το πρώτο της μυθιστόρημα.